

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל נובע מקור
חכמה

להחיות

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו // ברוך לב

והחיה נרדמים

בביהמ"ד, בישיבה, במשרד, בבית, בכל מקום ומצב

אולם מה נורא כאבו של מי שזוכה להתעוררות לתשובה, וימי מלאים תורה ותפילה ומעשים טובים - אלא שאחרי ככלות כל עמלו, בא אל שער שאינו שייך לו. אינו זוכה לחלקו בתורה. טרם דרך על נתיב נכון שייבאנו אל קונו.

ומי שזוכה להגיע עד השער המיוחד לו - ולצער העצום מוצאו סגור בפניו על מסגר ובריה - היש מילים בעולם לתאר את יסורי נפשו.

כדי להיצל מכל זה, מלמדנו רביה"ק (שם) עצה קלה, פשוטה ונוחה:

"מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים... ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה. וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואת השוקק לו. ולפתח השער. נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה."

...

היו זמנים שבהם הקביעות בגמרא ובשו"ע ושאר מקצועות התורה, היתה איתנה יותר מן הקביעות בתהלים. סדרים ברורים מיועדים היו ללימוד חלקי התורה, לשלוש תפילות שבכל יום - עבורן יש את הסידור - ולא לתפילה שמחוצה להן.

תהלים היה יפה כחול כותל המערבי, לקברי צדיקים או לעת צרה ח"ו. יום כתיקונו וכסדרו, שלא התרחש בו מאורע יוצא דופן, לא מצא צורך מיוחד בתהלים. טרדות החיים - ואפילו עניניהם הרוחניים - לא הותירו מקום פנוי להשתפכיות בשירות ותשבחות דוד בן ישי, לערגה והילולים שנאמרו בהתעוררות גדול מאוד וברבת הקנש, לתחינות ושועות בלשון נעים וזמירות ישראל - בלא שהתעוררה איזו סיבה מיוחדת להם.

בימים ההם, אומרי תהלים בישראל לא נחשבו בקרב העם. מאחר שלא היה כוחם יפה ביותר בלימוד התורה - ואף בפרנסה לא מצאו הצלחה יתירה - לכל הפחות שקעו באמירה זו ואשרי חלקם.

אך כיום נעשתה אמירת תהלים לענין חשוב אצל כל יהודי, לעסוק בו מידי יום ביומו, לתת לו זמן ראוי ולהביאו אל תוך החיים בתמידיות - כי הוא המעורר אל התכלית, הוא המביא אל השער הנכון, והוא הפותח.

כך נעשה ספר התהלים חלק בלתי נפרד משולחנם הנכבד של בני התורה. בישיבות ובכוללים, מונח בכבוד בסמיכות אל הלומדים בהיותו חלק מספריהם וסדריהם. לא נפקד מקומו גם משולחנות משרדים וכלי עבודה של משתדלי פרנסה למיניהם. מצוי בקביעות ברכבים ובתיקי יד של יהודים באשר הם - לא רק בחדרי מעונותיהם - וכל לב ישראלי המבקש לעורר עצמו אל קונו, פותחו הרבה וממלל מתוכו את הרגע הנוכחי שלו.

"שעקר אמירת תהלים, לומר כל מזמור תהלים על עצמו, למצא את עצמו בתוך כל מזמור... שכל אחד ואחד כפי מה שהוא יכול למצא את עצמו בתוך ספר תהלים... שהרי "פסוקי תהלים הקדושים, כלולים מכל נשמות ישראל ומכל המדרגות שבעולם, מן תכלית מדרגה העליונה עד תכלית דיוטא התחתונה, אשר כל הנפלים והרחוקים בתכלית הרחוק, כולם יכולים למצא את עצמם בתוך ספר תהלים" (ליקו"מ"ת עג, קכה, ליקו"מ"ת ח"ב לו).

ומסיים רביה"ק "על כן הוא דבר גדול מאד לעסוק תמיד באמירת תהלים... כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו".

נעקר מסביבתו הנוחה ויצא אל מסע מפרך וארוך, אחר ששילם הון רב. מטולטל קשות במרחקי הדרכים, נודד במקומות זרים ונכריים, מזונו ולינתו אינם מסודרים לו תמיד, אך מוכן לכל הסבל כדי לבוא אל היעד המיוחל ולהשיג שם את הנצרך לו - כממון או רפואה וישועה.

בהגיעו סוף-סוף, וכולו תקווה אל הדבר שעבורו טרח ויגע כה רבות - נדהם ונחרד לגלות את הטעות המרה: הגיע אל מקום אחר לגמרי.

אפשר מדינה נאה היא, בעלת הרים ומעיינות, אך מה לו בה. אינה שייכת כלל אל הנחוצ לו.

אמור עתה להימצא במדינה אחרת, מחכים לו בה וחפצים לסייעו ולהצילו - והוא משתומם למצוא את עצמו אי שם בקצה אחר של העולם. אין לו כאן כל תועלת אפילו לרגע. סביבו יוצאים רבים ליהנות ממניי התענוגים דשם ונפשו שואלת לברוח. עתה עליו להשיג כסף כדי לשלם מחדש על דרך חזרתו ובקרוב שוב לאסוף את עצמו ולצאת מחדש לעבר היעד הנכון, אם הינו חפץ ישיע.

ויש גם את זה שאחרי הכל זכה להגיע אל יעדו האמיתי. סבור בעוד זמן קצר למלא את משאלתו, אך בבואו - נתקל בשערים נעולים ודלתות סגורים. אין אפשרות להיכנס פנימה ולפעול את מטרות הנסיעה. מקיף את הבנין מכל צדדיו, אולי יגלה קרן אור מאזיזה חלון. ממתין ימים ולילות אחורי המעעולים, נוקש על הדלתות עוד אלה פעמים, הרי זקוק להיוושע. לשם מה בא עד הנה. אלא שהזמן חולף ובלית ברירה שב על עקבותיו בפחי נפש.

ויש עוד מי שגותר בידים ריקות: זה שלא יצא לדרך כלל ונותר בביתו. בשומעו כי השניים שבו כלעומת שבאו, אין בכך כדי לנחמו במאומה - שהרי מצבו נותר בחסרונו. ענייתו או מחלתו אינם באים על תיקונם.

והנה מגיע טוב ומיטיב ובידו עצה קלה לכל אחד משלושתם: יפה כוחה להכניס כח מעורר לקום ולעשות למען החיים. שש להביא כל אחד אל יעדו הנכון, השייך אליו. המקיימה מובטח לו שהשער שלו יהיה פתוח לפניו לרווחה וישיג את ישועתו.

...

"הכל חפצים ליראה את שמו, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה:

פי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה.

ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השייך לו.

ואפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה" (ליקו"מ"ת עג).

...

נעקרת הנשמה ממקור מחצבתה תחת כסא הכבוד, משתלשלת עד מכוכות העולם הגשמי כדי לחיות בגוף ולעשות עמו את שליחותה המיוחדת. שנים רבות חולפות עליה בדרך החיים עד שלומדת את עצמה וסביבתה ומתחילה להוציא אל הפועל את המטרה שעבורה נוצרה: להיכנס דרך השער המיוחד לה אל השי"ת.

והנה מי שזכה לתשובה, אשרי לו - הן לתיקון העבר והן כדי להיות בהווה ובעתיד עם השי"ת שזה תכלית הכל. הרי מי שרח"ל לא היה לו כלל התעוררות אליה, אי לנפשו ולחיי. כמוהו כחול או עני שבאולת ידם לא קמו ממקומם לעשות לחייהם עד שמתו בסבלותיהם.

להמשיך דרכו של אברהם אבינו בעולם!

ה' בעולם, אך אנחנו האנשים הפשוטים, מה כבר אנו יכולים לעשות..."

'בגין דישתמודעין ליה' - ע"י האמונה הקדושה

"יפה שאלת" - הנהן הערש מיילעך בראשו - "אמנם בדיוק לאחרונה למדתי בספרה"ק 'עלים לתרופה' מה שרבי נתן כותב בזה: **"כִּי אָף עַל פִּי שְׁהָאֲמוּנָה יְרוּשָׁה הִיא לָנוּ מְאֻבָּתֵינוּ, וְזֶה עֵקֶר הָאֲמוּנָה לְסֻמָּךְ עַל אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְלִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם. אָף עַל פִּי כֵן צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם יוֹם מִחֻדָּשׁ, וְלִהְיוֹת כֵּן לְבֹו וּנְפִשׁוֹ, וְלִהְיוֹת דְּעֻתוֹ בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ"** (מכתב לט). זאת אומרת, שמוטל עלינו להתחדש בכל יום תמיד באמונה הקדושה ולהמשיך עלינו האמונה הקדושה מחדש!"

"והרי זה ידוע מה שמובא בכל ספרי הקדוש" - ממשיך הערש מיילעך במתקן לשונו - "שהשי"ת מהוה בכל עת ורגע את הבריאה מחדש, וכל הבריאה הוא 'בגין דישתמודעין ליה' - לידע ממנו יתברך, ועיקר הידיעה הלא הוא האמונה הקדושה, שע"י יודעין ממנו יתברך (הלכות י"ג ה"ד), ונמצא ע"י שאנו מתחזקים באמונה הקדושה ועושין את המוטל עלינו לעשות, בתוך כל המעברים שאנו עוברים ברוחניות ובגשמיות, בזה אנו מחדשים את הבריאה!"

"ודברים מפורשים הם מפי גאון עוזנו מוהרנ"ת" - מחדד זלמן לייב ומקריא מתוך הספר - "וזהו בחינת 'אלה תולדות השמים והארץ בהבראם', ודרשו חז"ל **"באברהם"**. כי רק כשבא אברהם אבינו לעולם שממנו התחיל המשכת דרך התורה בעולם, אז דייקא נאמר בהבראם כי מאז מתחיל הבריאה כאלו אז נברא העולם וכו'. שכל אחד מישראל כפי קדושתו, כפי קיומו את התורה, כמו כן נחשב כאלו הוא ברא את העולם, ונחשב שהוא מוציא מכת אל הפועל את הבריאה כפי מדריגתו" (הכשר כלים ה"ד אות ב).

"הדברים מבהילים" - מטעים מנחם מענדל - "שכאשר אנו מתחזקים באמונה תמימה בכל המעברים ובכל הנסיגות, בזה עצמו אנו ממשיכים דרכו של אברהם אבינו ממש, ועוד בחשכות נורא כזה בימינו! ונחשב כאילו בראנו את העולם!"

"אה! אשרנו מה טוב חלקנו!" - הכריזו בבת אחת - "שאנו יודעים על מה ולמה נבראנו! שאנו יודעים מעצות ודרכים נפלאים כאלו איך להחזיק מעמד בכל העובר עלינו! שאנו ממשיכים דרכי האבות הקדושים בעוז ותעצומות! שאנו מחזקים עצמנו באמונה תמה שקיבלנו מאבותינו הקדושים! שאנו מחדשים את האמונה בכל יום תמיד! חדשים לבקרים רבה אמונתך!"

וכמו מאלהים פצחו השלשה בריקוד שמחה ב'פאליש' של בית המדרש, כאשר אליהם מצטרפים עוד כמה וכמה, מהם אשר האזינו לשיחת חברים המעניינת, ומהם אשר 'קפצו על העגלה' לרקוד ולשמוח בשמחת יהדותנו...

הערש מיילעך נכנס לבית מדרש כשכולו נסער, הגזירות הניתכות על ראש בחורי ואברכי ישראל בארץ הקודש עברו כל גבול, מצירים צעדיהם ומושיבים אותם במחשכים כאחרוני הפושעים, כאשר כל "חטאם ופשעם" הנורא הוא שהם חפצים להישאר נאמנים לה' ולתורתו, לא להימשך אחר הבלי העולם...

זלמן לייב שעמד ליד ארון הספרים ראה את סערת רוחו, ניגש תיכף ל'קאווע שטיבל', הכין תה חם לידיו, ונחפז להתיישב לצידו ולשמוע את אשר בפיו.

אנחה כבידה התפרצה מפיו של זלמן לייב, אכן המצב לא קל בכלל. והכאב הגדול ביותר הוא: מה? באמת מה רוצים מאתנו? הרי סוד גלוי הוא שאין הם צריכים אותנו כלל ביניהם, הרי אנו כקוצים בעיניהם ולצנינים בצדיהם... מה מטרת כל המעברים הללו...

בכל דור עומדים עלינו לבטלנו ממלאכת שמים

על השולחן לפנינו היה מונח 'ליקוטי הלכות' בלוי מרוב לימוד, ומחמת הרגילות פתח הערש מיילעך את הספר והחל לעיין בו. עיניו אורו באור גדול: **"כי גם לבן ועשו ומצרים, כל התגרותם בישראל היה רק שהתלבש הבעל דבר בהם להתגרות בישראל על שהם הולכים בדרך ה' שמסר להם אברהם אבינו, וחזקים באמונת הבורא היחיד המשגיח ומושל בכל. וכן בכל דור ודור עומדים שונאים בגשמיות ורוחניות למנוע ולבטל ממלאכת שמים"** (הלכות בשר בחלב ה"ד אות י"ג).

"וזהו הסיבה" - מתרגש הערש מיילעך ומראה באצבעו לזלמן לייב - "כל הנסיגות הללו ושאר הנסיגות הנצבים לפנינו בכל יום, אינם אלא עצת היצר המתגרה בנו, וכל מטרתו הוא למנוע אותנו מהאמונה התמימה שהנחילנו אברהם אבינו ע"ה".

"הבה נמשיך ונראה את הדרך אעשר נלך, איך נוכל לעבור על כל זה כמו אברהם אבינו בעצמו" מושך זלמן לייב את הספר לצידו וקורא: **"ואין שום עצה להנצל מכל זה, כי אם אמונה שלימה בהשם יתברך, שהיא בחינת התחדשות, בחינת 'חדשים לבקרים רבה אמונתך', היינו שידע האדם האמת לאמתו שאינו יודע כלל, כלל כלל לא, רק יתחזק עצמו באמונה הקדושה שקיבלנו מאבותינו הקדושים, ואל יבלבל אותו שום דבר שבעולם"**.

מנחם מענדל שעמד מן הצד והיה ער לדו-שיח העיר בביישנות המאפיינת אותו: "סליחה על שאני מתערב, אך איך אנחנו אנשים פשוטים משנת ה' אלפים תשפ"ו יכולים להשוות עצמנו לאברהם אבינו, הוא היה ראש למאמינים והתחיל לגלות מלכות

ואין שום עצה להנצל מכל זה, כי אם אמונה שלימה בהשם יתברך, שהיא בחינת התחדשות

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה מעומק לבנו בשבח והילולים מפי מעיינות החיים חוצה איש רב פעלים עומד ומשקה מתורת רביה"ק לעם סגולה וכל מעשיו בהצנע לכת ובענות חן אצילה נותן ומסר עצמו "לחיותנו" לשם ותהילה

ה"ה האב"ד החשוב הר"ר **שמעון כהן** הי"ו לרגל שמחת ליבו בהולדת בנו י"י למזל טוב בשעט"מ

כה נברכו ברב ברכות בזכות פעולותיו הכבירים החיים והשלום ונחת דקדושה בהעמדת דורות ישרים נותן התורה ישפיע עליו רב שפע טוב בראש הרים

המברכים מעמיקא דליבא: **אלפי המקורבים חדשים גם ישנים המחיים את נפשם בזכות פעולותיו הכבירים**

טייערער רחסידי'שער מקורב!

התחבר לאחת מהחבורות ורחייה עצמך!

להלן חלק מהחבורות המתקיימות ברחבי ארץ הקודש:

עיה"ק טבריה: מידי שבוע ביום רביעי חבורה עם הרה"ח ר' **יעקב נתן אנשי' שליט"א**. לפרטים: 0583228848

בני ברק: בעז"ה תתחדש החבורה מידי שבוע ביום רביעי בבית אחד מהחברים. לפרטים: 0548507667

חיפה: מידי שבוע ביום רביעי בשעה 9:00 בבית אחד החברים. לפרטים: 0527172370

שלישי בערב בשעה 9:00 בביתו של הרה"ח ר' **שמעון אליהו ברוין שליט"א**, רחוב בן איש חי 75. לפרטים: 0527168452

ברמה ב': מתקיימת חבורה מידי שבועיים ביום רביעי בשעה 8:30 לפרטים: 0534191389

רמה ד': מתגבשת חבורה חדשה לחסידישע מקורבים. לפרטים: 0533177462

עיה"ק ירושלים: כל שבוע יום שני בערב בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים בשכונת בית ישראל. לפרטים: הר"ר אהרן אייזנבך 0583202299

בית שמש: בשכונת 'קייט הרמ"א' מידי שבועיים ביום שלישי בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים. לפרטים: 0533163906

בשכונת 'חפציבה' ביום

א פונק פון חיות

רביה"ק אמר:
"בשעת אכילה
קען מען זיך אזוי
פארבענקען צו
השי"ת, אז מען וויל
געבן א געשריי:
'געוואלד! בינד מיך!
איך וויל זיין א יוד!'

בשעת האכילה יכולין לכסוף
ולהתגעגען כל כך אל השי"ת,
עד שרוצים ליתן צעקה אדה!
עקדנני! אני רוצה להיות יהודי!

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

וירא וירץ לקראתם

ו'ירץ' - זה בחינת זריזות ושמחה, כי זריזות הוא בחינת שמחה, כמוהו בהתורה "אריכת אפים" (בסימן קנ"ה בליקוטי א) וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: מצוה לרוץ לבית הכנסת ולדבר מצוה, כמו שכתוב: שמחתו באמרים לי בית ה' נלך, מי כי שמסתכל על תכליתו באמת, בוודאי כשמגיע לילך לבית הכנסת או לדבר מצוה, הוא רץ בשמחה גדולה ובזריזות גדולה, כי רק זה הוא חיותו ותקונו לצו, וחזון מזה הכל הבל הבלים, כי לא ישאר כלום משום דבר, לא מעשיות ולא מצעור העניות והדלות, ולא משום דבר תאוה וכבוד וקנאה ושנאה וקפידא, כמו שכתוב: כי לא במוות יקח הכל וכי' וכי', וכתוב: גם אהבתם גם קנאתם גם שנאתם כבר אבדה, ולא ישאר רק מה שיחטף בכל פעם איזה טוב לילך לבית הכנסת ולבית המדרש, ולעשות איזה מצוה, וע"כ בודאי מחייב כל אחד לרוץ בזריזות ושמחה גדולה לדבר מצוה, וכל מה שיועיל שרחוק יותר מה' יתברך, הוא מחייב לשמח יותר ויותר בעשיית המצוה, מחמת שהוא גם הוא שרחוק כל כך וזכה גם כן לעשות מצוה, וזה בחינת ו'ירא' - פרש רש"י: והבין, שהבין היטב והסתכל על התכלית באמת, וע"י זה ו'ירץ לקראתם' - זה בחינת שמחת המצוה, שע"י זה עיקר עלית הקדושה מן הקליפות.. והו: וישתחו ארצה - זה בחינת ביטול וכלליות באור האין סוף, כי כל ההשתחויות הם בחינת ביטול, שנופל לארץ ומשתחוה ופרש ידיו ורגליו בביטול כל ההרגשות מחמת גדול אור הצח שנגלה אליו, הינו שע"י השמחה שהוא בחינת ו'ירץ לקראתם', ע"י זה זכה לבחינת השגת אורות הצמצומות, ששם בחינת ההשתחויה.

(ליקוטי הלכות, הלכות אישות ה', יט.)

להחיות עם רב

תשובה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

שאלה:

כבר כמה שנים שאני לומד ספרי רביה"ק ומקיים את העצות, אמנם אני מבין מהו ענין ההתקשרות לצדיק בכל זה, הספרים מלאים בעצות והדרכות ישירות, ולמה א"כ ההתקשרות לצדיק הוא יסוד גדול כל כך?

תשובה:

הנה האמת הוא שהתשובה לשאלה זו ארוכה היא מיני ים, ועל פי אמת ישנם מקורות בתנ"ך ובחו"ל, בזהר הק' ובמדרשים, בכל הספרי חסידות ובספרי רביה"ק בפרט, שהוא יסוד ועיקר גדול ביהדות.

חלק א': הדרך וההשקפה לכל מהלך החיים

ובקצרה נאמר שהתקשרות להצדיק נחלק לב' חלקים. החלק הראשון הוא החלק השכלי והפשוט המבואר בתורה כ"ג, להשליך את השכל של עצמו ולקשר את עצמו לאמת שהצדיק מגלה, כי בכל זאת לב יודע מרת נפשו וכל אחד יודע שאינו זך ונקי עד שיכול להנהיג את עצמו לבד, כי לכל אחד יש שוחד ועקמימיות ובלבולי דעת ודמיונות, וצריכים סיעתא דשמיא גדולה לא לומר על רע טוב ועל טוב רע, על מר מתוק ועל מתוק מר, על חושך אור ועל אור חושך.

ורבינו מבאר בתורה י"ב (ח"ב) שכאשר האדם הולך אחר שכלו וחכמתו, הוא יכול לפול לידי טעותים ומכשולים גדולים עד מאוד, ובעוה"ר כל מי שסטה מהדרך הישרה הוא פועל יוצא מזה. ולכן פשוט הדבר שצריך האדם לקשר עצמו לצדיק שהוא יורה דרכו.

כי מלבד העצות המעשיות מאיר לנו רביה"ק את ההשקפה וההסתכלות על כל מהלך החיים, אם זה ההבטה על נקודות טובות, ההתרחקות מעצבות כמטחי קשת, ריחוק מתאות ממון אשר בעיני העולם הוא תמוה ביותר, כל אלו הם דברים אשר רביה"ק מודריך אותנו בכל פסיעה ופסיעה, ועל זה לבד צריכים התקשרות איתנה לצדיק האמת.

חלק ב': נהפך למהות הצדיק - ענין אחר לגמרי!

ועתה נגיש לחלק השני. הנה כמו כל דבר שבקדושה יש בוה סס חיים ולהיפך ח"ו, ורביה"ק מגלה לנו שכאשר האדם מתקשר לצדיק ואוהב אותו אזי הוא נכלל ונהפך למהות הצדיק, ואזי הוא זוכה שהכל יצויר אצלו לברכה. הצדיק ממליץ יושר על האדם להדריכו בדרך הנכונה תמיד, התקשרות ואהבת הצדיק מאחד ומקשר אות האדם באופן שמה שהצדיק זוכה - כן הוא גם כן זוכה!

ועל דרך משל נאמר על אחד שקנה מכשיר חשמלי נפלא ביותר שיכול לייצר דברים מופלאים, אמנם הוא ברוב חכמתו אינו מחברו לכוח העלכטרי"א אלא מניחו כך ומשתמש בו כארון רגיל, הרי זה שוטה שבעולם, אתה לוקח דבר נפלא כזה ומשתמש בו לדבר פשוט כזה.

והרי זה משל חיזור לעניינו. האדם לומד תורה ומתפלל, הוא יכול לקחת עצותיו הנפלאות של רביה"ק ועל ידם להתעלות בתורה ותפילה, אך אם יעשה את העצות בהתקשרות לרביה"ק, אזי הוא יהיה נכלל בצדיק ואזי הצדיק לוקח את התורה והתפילה והיראת שמים שלו, ובונה מהם ערים גדולות ובצורות בשמים, עניינים נפלאים ונשגבים שאין לנו שום השגה בזה!

קבלנו זכות פלא שאין לו אח ורע! ממש מיגו זכיה לנפשיה זכיה נמי לחברי, ראה הקב"ה שהצדיקים מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור, כי הם מגיני הדור הוא! וככל שהאדם זוכה להיכלל בצדיק באהבה והתקשרות, כך הוא זוכה להיות טהור וזך לעלות מעלות רמות ביותר בדרכי העבודה! כי הצדיק מליץ טוב ועומד לעזר לאדם שיזכה למלאות שאיפותיו ולהעפיל במעלה ההר העולה בית א-ל!

וכמו שרביה"ק בעצמו מדמה את ההתקשרות התפילה לבנין המשכן, שהאדם הביא חתיכת יריעות עזים, ומשה רבינו לקח זאת ועשה ממנו משכן קדוש לה', מקום השראת השכינה הק', כך הצדיק לוקח את תפילתו ותורתו ועושה מהם משכן ובנין מפואר ביותר למען כבוד שמו ית'!

וככל בעוסקים עוד ועוד בספרי רביה"ק מבינים ומשיגים קצת נוראות גדולות ומעלות ההתקשרות אליו, מקבלים מושג על התועלת העצומה ועל המתנה הנוראה שקיבלנו בזה! לזכות לאמת ולחיים נצחיים לטוב לנו לנצח! חזקו ואמצו!

חבורות פון חסידישע מקורבים

החלום שהפך למציאות! "חבורות פון חסידישע מקורבים" כבר אינם חזון נדיר, מה שהיה נראה לפני שנה כחלומות באספמיה - עומד ומתמשש לגד עיינינו במציאות!

עשרות אברכים יקרים מרחבי ארץ הקודש וזכים לטעום מאוצרות החיים הנובעים מהאי נחל נובע מקור חכמה, המשקה נשמות ישראל במים חיים זכים וצלולים, להעלותם ולרוממם בסולם העולה בית א-ל, לטוב להם כל הימים.

הם זוכים להתקבץ יחדיו בחבורות הפזורות ברחבי הארץ, אם מידי שבוע או מידי שבועיים, לשאוף אל תוך ריאותיהם את האויר הצח, הרוח דקדושה המנשב בניחותא בין אנשי הצדיק, ומקבלין דין מן דין נקודות החברים כל אחד בגוון המיוחד שלו.

חברי החבורות מעידים בהתרגשות, שמאז שאורו חיל וחגורו מתניהם להתגבר על הכל ולהתחבר לאחד מהחבורות שע"י ארגון "לחיותנו", נשתנה אצלם כל מהלך חייהם לטובה! לשבת יחדיו עם חברים מקשיבים, אחים לדיעה, לדבר עמם בעבודת ה' ויראת שמים, ללבן נושאים וליישר הדורים בדרכו הקדושה של האי סבא דסבין ההולך לפנינו, כל זה מפיח בהם רוח חיים ומעניק להם חיות והתחדשות עד אין שיעור!

וכפי שהתבטא אחד מן החברים באמרו, שכאשר הוא יוצא מהחבורה הוא שואל את עצמו: "האם העולם הזה עם כל הבליי עדיין חי ונושם?!" הוא רוצה לצאת ולצעוק בחוצות קריה שאין שום תכלית בעולם כי אם לעבדו יתברך! אין עוד מלבדו!

בחבורות מקבלים החברים כלים ועצות ישירות איך לקבל את האור במידה הראויה, להלהיב את הלב לאבינו שבשמים ולהחזיק מעמד בכל מעברי העולם הזה, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ועוד היד נטויה להרחיב גבולי הקדושה בכל תפוצות רחבי ארץ הקודש, להגדיל את החבורות ולגבש חבורות חדשות, להחיות עם רב בשבעה משיבי טעם בכוחו הגדול של רביה"ק המאיר לנו את הדרך!

חברי החבורות אשר זכו לטעום כי טוב ה', קוראים בזה בקריאה של חיבה לכל מבקש ה' הרוצה להחיות נפשו ולהרוות צמאונו ממעיין החיים, להצטרף לגלגיו של מלך, יאמץ כוח לפנות אל אחד ממארגני החבורות, להיות חלק באחד החבורות ולקנות קנין נצחי לנפשו ולנשמתו!

רשימת החבורות בעמוד ב

הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זיע"א

בעמ"ח ספה"ק מאור עינים
• י"א חשוון תקנ"ח לפ"ק •

שנת תקמ"ח לפ"ק.

העיירה מתעוררת לחיים, הבוקר האיר וקול שקשקי העגלה בשרו טובות, המגיד האהוב והנערץ בוא יבוא בריה בשערי העיירה לרוממם במעלות התורה והיראה.

באחד הימים כששהה רבי מנחם נחום באוסאטין ראה את רביה"ק נוסע על הדרך, והנה כאשר הרים הבעל עגלה את השוט להכות את הסוסים למהרם בדרך, פגע השוט בצפור אחד אשר נפל על הארץ ומת ממכת השוט, כאשר ראה רביה"ק את הנעשה נענה ואמר: "נו, דו האסט דער ווערד" - כאומר; שוה אתה למות. רבי מנחם נחום ראה כל זאת, התפלא עד מאוד ונענה בשבחו של רביה"ק באמרו: "אה! ער איז דאך א יפה עינים!". והוא לשון הכתוב הנאמר בשבחו של דוד המלך ע"ה שהוא משיח ה' (שמואל א טז, יב) "יפה עינים וטוב רא"י".

...

אין זו פעם הראשונה שהרה"ק רבי מנחם נחום מתבטא בשבחו של רביה"ק, כבר בשנות נעוריו של רביה"ק, ראה אותו רבי מנחם נחום, ונתבהל מעוצם היראה שהיה על פניו, עד שנענה רוב קדושתו לאמר: "מה שנאמר (שמות כ, יז) 'בְּעֵבֶר תִּהְיֶה יְרֵאָתוֹ עַל פְּנֵיהֶם לְבִלְתִּי תִחַטָּאוּ, זֶה רֹאֵן בַּחוּשׁ אֲצִלּוֹ'".

ופעם בהיות רביה"ק בעיירת מעדועדיקע הגיע אליו הרה"ק המגיד מטירדהאויצע זי"ע - שהיה אז בתחילת התקרבותו - יחד עם חברו הקרוב הרה"ק רבי מנחם נחום, והראה המגיד מטירדהאויצע על רביה"ק באמרו לרבי מנחם נחום: "דאס איז מיין רבי", ושיבח אז רבי מנחם נחום את רביה"ק לפני המגיד, הגם שהיה מבוגר מרביה"ק ביותר מארבעים שנה.

...

בסוף ימיו נחלה ונשמתו הטהורה עלתה השמימה ביום י"א חשון שנת תקנ"ח, ומנוחתו כבוד בטשערנאביל. עד כדי כך היתה האבידה גדולה, עד שהגאון האדיר רבי אפרים זלמן מרגליות זי"ע בעל ה"בית אפרים" חיבר עליו הספד מיוחד, והדפיסו בשם "דמעת אפרים".

דברי תורתו אשר נשארו להאיר עיני הדורות באו בדפוס בספה"ק "מאור עינים" עה"ת ו"ישמח לב" על אגדות הש"ס, המהוה ספר יסוד בתורת החסידות. הרה"ק מהרי"א מקאמורא זי"ע התבטא: "ספר מאור עינים לא יוזז מעיניך וכל דבריו רמים וקדושים". והרה"ק החוזה מלובלין זי"ע שאל את תלמידו בעל "אור לשמים" מאפטא זי"ע מדוע אינו לומד בספה"ק "מאור עינים", כי לא מצא בשום ספר דברים נפלאים כפי שמצא בשלשת הספרים: "זהר הקדוש", "אור החיים" הקדוש ו"מאור עינים".

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

מקורות: הקדמת ספה"ק מאור עינים. שיש"ק. נהרי אש אות קס"ד. שיחות הר"ן אות קס"ח. נתיב מצותיך - שילי התורה סימן ל"ב. אספקלריא המאירה.

עיירת אוסאטין. אוקריינא.

תקמ"ח - תקנ"ח לפ"ק.

מעת נישואיו - בשנת תקמ"ה - גר רביה"ק בעיירה זו, עבודתו בקודש נעשית בהצנע לכת ובהעלם מעין כל חי, אנשי העיירה רגילים לראותו יוצא אל עבר היער הסמוך להתבודד בינות לעצי היער הגבוהים הסובבים את הכפר, אינם מעלים על דעתם גדולת ומעלת צדיק זה המהלך ביניהם.

אם כי ביום חתונתו גילה באזני אשתו את נוראות גודל השגתו העצומה, אמנם השביע אותה לבל תגלה לשום אדם בעולם, כי אם יתגלה הדבר לא יוכל לבוא ולהגיע למה שחפץ להגיע, ולכן גם מעיני חותנו נעלם ונסתר מעלתו וקדושתו.

אולם, מעיני בשר היה יכול רביה"ק להסתיר עצמו, אך לא מעיניים טהורות רוחניות וצופיות... מאור עינים...

...

הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זי"ע

נולד בשנת ת"צ לאביו הרה"ק רבי צבי זצ"ל. בילדותו נתייתם מאביו ומאמו, ובהיותו אברך צעיר לימים הכיר הבעש"ט הק' זי"ע ברום ערכו וקדושתו, וקירבהו לדרך החסידות והיה לאחד מתלמידיו. אם כי מקובל כי פעמיים בלבד זכה להסתופף בצילא דמהימנותא של הבעש"ט הק', ומאז היתה תורת רבו הק' פרה ורבה אצלו.

אחר פטירת הבעש"ט הק' זי"ע נתקשר בכל לב לרבו המובהק המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, ונחשב כאחד מגדולי תלמידיו. גודל חביבותו אצל רבו נוכל ללמוד ממעשה שהיה, שפעם אחת בליל שב"ק המתין המגיד זי"ע זמן רב ולא רצה לקדש על היין עד שיבוא תלמידו רבי מנחם נחום, והיה זאת פלא בעיני שאר התלמידים הק' שהיו שמה, נענה לפניו המגיד זי"ע ואמר: "אל תהיה זאת לכם לפלא, הלא רבי נחום אינו צדיק אחד, הוא עשרה צדיקים!".

עוד בחיי רבו החל בנסיעותיו הידועות ברחבי מדינת 'וואהלין', לקרב לבם של ישראל אל אביהם שבשמים בדרשותיו החוצבים, ואחר פטירת המגיד זי"ע קיבל עליו את עול ההנהגה בהיותו נחשב כאחד ממלאי מקומו.

תחילת הנהגתו היתה בעיר פראהביטש ואח"כ בטשערנאביל, כשרבים מצדיקי הדור מסתופפים בצלו הקדוש. ובתור מגיד מישרים היתה דרכו בקודש לכתת רגליו, להרבות בנסיעות ולסבב בעיירות ובכפרים, להוכיח במתק לשונו בדברים הצריכים תיקון, להלהיב לבות בני ישראל ולעוררם לתיקון המעשים.

אחת מהעיירות שהיו ברשותו בענין ה'מגידות', היתה עיירת 'אוסאטין' הנ', ובהיות חותנו של רביה"ק רבי אפרים איש נכדו וביתו היה בית ועד לחכמים, היה רבי מנחם נחום מתאכסן בביתו, כך שרביה"ק ראה אותו דיבר עמו כאשר היה בא אל העיירה.